

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De p[ri]ui. q[uod] e[st] pecca[n]di i[m]possi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De privilegiatis gra. fo. lxxiij

ij. ioh. ij. Si dixerimus qz pctm̄ nō habemus nos ipsos seducimus
Item Ecc. neqz infans vnius diei est sine pctō sup terrā. Itē iob. stel
le nō sunt mūde in aspectu ei⁹. Itē aplus ad Ro. iij. oēs peccauerūt
Et Lu. vij. Quis ḡ plus deus diligit. cui rēdit. Et nō qz is cui pl⁹
donauit. Sed beatissima virgo plus oib⁹ dilexit. ergo ipsi plus do
nauit. ergo et ipsa peccauit. ¶ Itē Ro. vij. Omnia coopantur in bo
nū his qui fm̄ ppositū vocati sunt sancti. Glo. etiā peccata. sed om
nia que cooperant in bonū habuit beata vgo. ergo pctā habuit. Itē
glo. ibidē sine quib⁹ nō viuūt. Itē glo. impossibile est quēcūqz sc̄m̄
aliqñ nō cadere. Itē p̄ma ioh. j. Sanguis filij eius emūdauit nos
ab om̄i peccato. Glo. m̄ nos nō debemus putare qz diu viuim⁹ om
nino posse a peccato mūdari. Itē ioh. iij. Quid mihi et tibi est muli
er. Sup hoc dicit Crisostomus qz aliquid humani passa fuit. quasi ppter va
nitatē voluit christū miraculū facere. Item Prover. ij. Quis p̄ di
cere mūdū est cor meū Itē Eccl. Nō est iustus qui faciat bonū et nō
peccet. Prover. xliij. Septies in die cadit iustus. ¶ Itē qz nō sit ipi
us privilegiū videtur. qz nō uenit ei soli. qz multi angelorū nūqz
peccauerūt. Etiā aliqz infans statim baptizatus euolat si morit⁹. er
go ille nunqz peccauit actualiter. Itē iob. xv. neqz em̄ reprehendit me
cor meū in om̄i vita mea ¶ Contra Aug⁹. dicit de qua ppter hono
rem filij cū de peccatis agit nullā volo fieri mentōem. Itē idē. Ego
puto qz copiosior et. Itē vt sup de sc̄ificatōe in utero. Itē peccatus
veniale nō habuit. ergo et. qz vbi aliqd de pctō veniali. ibi aliquid
vacanz de gratia. sed ipsa plena gratia fuit. ergo nihil de pctō fuit in
ipsa. ¶ Itē Aug⁹. inde scimus qz plus ei gratie collatū sit ad vincen
dum ex om̄i parte pctm̄. quoniam recipere et parere meruit quē cōstat
nullū habuisse pctm̄. ¶ Itē necessitas peccādi relinquet in exercitiū
eorz qui cadere possunt. sed ipsa cadere nō potuit. ergo illud exerciti
um habere nō debuit. ¶ Itē Ansel. Ea puritate beata virgo nitebat
qua sub deo maior neqz intelligi. sed maior p̄t intelligi si peccauit. er
go nō peccauit. qd p om̄ia verū esse credimus. ¶ Et ad autoritates in
straniū adductas respondemus qz om̄es ille de peccatoz iure loquā
tur viatorz hominū. illud autē beatissime virginis est p̄prium et speci
ale privilegiū respectu omnia viatorz et sp̄ale derogat generali. Qd
autē Crisostomus dicit qz aliquid humani passa fuit. hoc est verū. qz vt hō homi
nib⁹ sp̄assa fuit. Sed qz aliquid vani passa fuit p om̄ia falsum est
et contra Augustinum.

¶ Secūdo de privilegio qd est peccandi impossibilitas. vtrū
ipsa potuit mori. ergo potuit peccare. ¶ Et videt qz sic. quia
potuit qz peccare potuit. et qz nō potuit reduci in actum potētia mo
n ij.

Contra

Ad autoritates
tes dōm

Prima rō

De privilegio quod est peccandi

niendi nisi prius reduceretur in actum potentia peccandi. sed beatissima virgo potuit mori. ergo potuit peccare. ¶ Itē Aug^o. querit quare de^o non fecerit hoies quod peccare non possent. Et videt quod illud gloriosius fuit omnibus creaturis. ergo illud debuit provenire omnibus et beatissime virgini. que gloriosior omnibus creaturis fuit. ¶ Itē in laude aliorum sanctorum cantatur. Qui potuit transgredi et non est transgressus. ergo et illud provenit illi que est omni laude dignissima. ¶ Itē si peccare non potuit hoc non tamen fuit propter fomitis extinctiōem. quia angeli nunquam fomitem habuerunt. et tamen peccaverunt. et propter excellentiam gratie non peccare non potuit. quia angeli fuerunt in gloria et tamen peccaverunt. ¶ Itē Damascē. Omne creabile est veribile secundum esse et secundum electiōem. secundum esse. ut corporalia. secundum electiōem. ut rationalia. sed beatissima virgo fuit ab utroque opposita. ergo fuit veribilis utroque modo. ¶ Itē gloriosius habetur quod habet cum victoria quam quod habet sine victoria. sed ubi nulla est pugna nulla est victoria. sed in beatissima virgine maxima fuit gloria summa. ergo et victoria et pugna. ergo et potuit peccare. ¶ Itē excellentior fuit status innocentie quam iste. et tamen adam et eua potuerunt peccare. ¶ Itē. ii. sententiarum. dist. xxv. ultimo capitulo dicitur quod quattuor sunt status liberi arbitrii. Primus posse peccare et posse non peccare. Dic status innocentie est. Secundus posse peccare et non posse non peccare damnablem. hic ante tempus gratie. Tertius est posse peccare et posse non peccare danabilem. hic in tempore gratie. Quartus est non posse peccare. et hic in tempore glorie. ¶ Contra. Quod meliori et nobiliori similitudo hoc est melius nobilius et honorabilius. sed hoc est non posse peccare. ergo hoc est melius nobilius et honorabilius. sed beata virgo secundum eandem locum habuit post deum. ergo non potuit peccare. ¶ Itē Aug^o. Concedimus quidem naturam omnino meliorem que omnino peccare nollit. concedimus et ipsi talem non esse malam que talis facta est ut posset non peccare si vellet. ¶ Itē frustra esset potentia que nunquam reduceret ad actum. sed ipsa nunquam fuit peccatrix. ergo frustra fuisset in ea potentia peccandi. ¶ Itē philosophus dicit quod potentia est principium transmutandi alterum sed beatissima virgo nullum habuit principium transmutandi in peccatum. ergo nullam potentiam peccandi. ¶ Itē loquendo ex parte rei potentia secundum quod est in predicamento qualitatis. quia est qualitas disponens ad actionem vel ad passionem. sed nulla talis qualitas fuit in beata virgine ad peccandum. ergo non fuit in ipsa potentia peccandi. ¶ Itē cuiusque inconueniens est inesse actum eidem inconueniens est inesse potentiam. sed beatissime virgini inconueniens est inesse actum peccandi. ergo et potentiam. ¶ Itan inter non posse peccare et non posse mereri. et inter posse peccare et posse mereri medium est non posse peccare et posse mereri. sed primum pertinet ad statum comprehensorum simpliciter. secundum ad statum viatorum.

Stat^o quatuor
liberi arbitrii

Contra

impossibilitas fo. lxxiiii

simpliciter. ergo mediū pertinet ad statū mediū. sed ille est beatissi-
me virginis que simpliciter viatrix. et fm quid apprehendens. ergo Solo
ipsa nō habuit potentiā peccādi. Qd̄ dicimus esse verum distin- Nō posse pec-
guendo tamē q̄ nō posse peccare quattuor modis d̄r. Primo mo- care d̄r quattu-
do nō posse peccare p se sequit̄ naturā immutabilē. et hoc mō dici or modis
tur deus trinitas nō posse peccare. Secūdo modo dicitur nō posse
peccare qd̄ habet iūctōnem vel iūctōnem ad naturam inuertibile
per mediū qd̄ est de sui natura inseparabile. vt habitus glorie. et hoc
modo dicitur sancti et angeli nō posse peccare. Tercio mō dicit̄ nō
posse peccare qd̄ habet iūctōnem ad naturā inuertibilem p mediū
qd̄ p sui naturā et in se quidē est separabile. s; non est separatū defen-
dendo se semp a cōtrario resistente semp impugnāte vel impediēte
et licet nō summe et ppter hoc et quo ad quid aliquando separabi-
le. tamen in his sine quib; ad vitam nō puenitur semp inseparabile
vt dicit Grego. super iob. Et hoc modo sancti patres nō potuerūt
peccare. Quarto mō dicit̄ nō posse peccare qd̄ habet iūctōnem ad
naturā inuertibilem p mediū qd̄ fm naturā sui et in se quidē est se-
parabile. vt dictū est. sed oīno nō est separatū ab aliquo cōtrario re-
pugnante vel resistente vel impediēte. Et preterea in summo in ta-
li subiecto est inseparabile. vt est plenitudo gratie in beatissima vir-
gine. Et hoc modo dicit̄ beatissima virgo nō posse peccare. Om-
nes ergo autoritates et rōnes que vidēt pbare q̄ peccare potuerit lo- Ad autorita-
quūtur de potentia fm q̄ opponit̄ ad nō posse pmo mō vel secūdo tes et rōnes
mō vel tercio mō sumptū. Patz ergo q̄ tale nō posse peccare iūcti-
ctum cū posse mereri est ppiū priuilegiū beate virginis.

Di. Secūdo. vtrū habuerit p priuilegio q̄ quolibet motu me-
rebat̄. Et videtur q̄ nō. gratia em̄ est pncipiū merēdi
nō natura. sed constat q̄ aliquādo mouebatur motu naturali. ergo
nō quolibet motu merebatur. Itē si diceret̄ q̄ simul moueret gra- Rō pma
tia et natura. hoc videt̄ non posse esse. qz si sic. esset vnus motus me-
ritorius et nō meritorius. si aut̄ duo sunt nō esset vterq; meritorius 2.
ergo altero eorū nō mereret. Itē cognitua ordinata est ad ope-
ratiuam et scientia ad operatōem. sed cognitua nō fuit pfecta respe-
ctu omnū vt sciret oīa. ego nec operatiua erit pfecta respectu oīm 3
vt quolibet motu mereret. Itē sequeret̄ q̄ dñs iesus xps nō excelle-
ret ipam in opando si ipa quolibet motu mereret sicut ipē. q̄ nō quoli-
bet motu merebat̄. Cōtra. ad Colocē. iij. Dñe qd̄cumq; facitis in 4
suo vel ope oīa in noīe dñi nr̄i iesu xpi faciat̄. Item. i. Thoz. x. siue Contra. i.
māducat̄ siue bibit̄ vel aliud qd̄ facit̄ oīa i gloriā dei facite. mō aut̄
si aliq; ipleret aut null? si null? q̄ frustra p̄cipit̄ vel p̄sulit̄ vel mo-
get̄. si aliquis. ergo beatissima virgo. ergo quicquid fecit merebatur
n liij.